

РЕШЕНИЕ

№ 74

гр. Сливен, 27.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, IV СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Цанка Г. Неделчева

при участието на секретаря Галина Едр. Пенева
като разгледа докладваното от Цанка Г. Неделчева Административно
наказателно дело № 20232230201726 по описа за 2023 година

за да се произнесе съобрази:

Производството е образувано по повод жалба от М. С. Н. с ЕГН ***** от гр. Сливен, против НП № 22-0001175 от 23.11.2023 год., издадено от Директора на РД „АА“ – Бургас, с което на жалбоподателката е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 200,00 лева на основание чл. 105, ал. 1 от ЗАвП за нарушение на чл. 21, ал. 1, т. 11 от Наредба № 34 от 06.12.1999 год. на МТ, административно наказание „Глоба“ в размер на 200,00 лева на основание чл. 105, ал. 1 от ЗАвП за нарушение на чл. 31, ал. 1, т. 2 от Наредба № 34 от 06.12.1999 год. на МТ и административно наказание „Глоба“ в размер на 100,00 лева на основание чл. 93, ал. 2 от ЗАвП за нарушение на чл. 31, ал. 1, т. 8 от Наредба № 34 от 06.12.1999 год. на МТ. Моли издаденото наказателно постановление да бъде отменено като незаконосъобразно и неправилно.

В с.з. жалбоподателката, редовно призована, не се явява и не се представлява.

В с.з. административнонаказващият орган, редовно призован, изпраща процесуален представител, който оспорва жалбата, моли да се потвърди издаденото НП и да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

РП – Сливен, надлежно уведомена на основание чл. 62 от ЗАНН, не изпраща представител.

Въз основа на събраните по делото доказателства, преценени в своята съвкупност и по отделно като безпротиворечиви и относими към предмета на делото, съдът намира за установено следното от *фактическа страна*:

На 14.10.2023 год. бил съставен АУАН с бл. № 0585407 срещу жалбоподателката за това, че на 14.10.2023 год. около 10,52 часа в гр. Сливен, бул. „Хаджи Димитър“ до № 23 в посока Община Сливен управлява лек автомобил „Фиат Браво“ с рег. № *****, собственост на „С.Т. 2010“ ЕООД, като при извършената проверка се установило, че водачът извършва таксиметрова дейност с лек таксиметров автомобил, който не е обозначен със знак „Такси“; извършва таксиметров превоз, като при проверката е без удостоверение „Водач на ЛТА“; не може да представи Удостоверение за психологическа годност. В акта било посочено, че са нарушени разпоредбите на чл. 21, ал. 1, т. 11, чл. 31, ал. 1, т. 2 и чл. 31, ал. 1, т. 8 от Наредба № 34 от 06.12.1999 год. на МТ. Актът бил връчен на 14.10.2023 год. лично на нарушителя (л. 12 от делото).

Въз основа на акта било издадено процесното НП № 22-0001175 от 23.11.2023 год., издадено от Директора на РД „АА” – Бургас, с което на жалбоподателката било наложено административно наказание „Глоба” в размер на 200,00 лева на основание чл. 105, ал. 1 от ЗАвП за нарушение на чл. 21, ал. 1, т. 11 от Наредба № 34 от 06.12.1999 год. на МТ, административно наказание „Глоба“ в размер на 200,00 лева на основание чл. 105, ал. 1 от ЗАвП за нарушение на чл. 31, ал. 1, т. 2 от Наредба № 34 от 06.12.1999 год. на МТ и административно наказание „Глоба“ в размер на 100,00 лева на основание чл. 93, ал. 2 от ЗАвП за нарушение на чл. 31, ал. 1, т. 8 от Наредба № 34 от 06.12.1999 год. на МТ. В НП било отразено, че на основание чл. 52, ал. 4 от ЗАНН, след като бил проверен акта с оглед неговата законосъобразност и обоснованост било установено, че за констатираното нарушение няма основание да бъде приложена нормата по чл. 28, ал. 1 от ЗАНН. НП било връчено лично на жалбоподателката на 30.11.2023 год. (л. 9 от делото).

Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Въз основа на нея направи следните *правни изводи*:

Жалбата е процесуално допустима – подадена в законния срок от лице, имащо правен интерес от обжалване, а разгледана по същество е частично основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 21, ал. 1, т. 11 от Наредба № 34 от 1999 год. на МТ, лекият таксиметров автомобил трябва да отговаря на следните изисквания – да е обозначен със знак „ТАКСИ“, светещ през тъмната част на денонощието, на който на бял фон с черни букви е изписано „ТАКСИ“, знакът „ТАКСИ“ трябва да бъде трайно закрепен по време на работа върху покрива на автомобила или на специално монтирано за това устройство върху покрива на автомобила. От разпита на актосъставителя и свидетеля по акта безспорно се установява, че към датата на проверката – 14.10.2023 год. жалбоподателката е извършвала таксиметров превоз с автомобил, върху който не е било поставено обозначение „ТАКСИ“. С оглед на което съдът намира, че жалбоподателката е извършил нарушение на чл. 21, ал. 1, т. 11 от Наредба № 34 от 1999 год. на МТ и следва да понесе предвидената в чл. 105, ал. 1 от ЗАВП административнонаказателна отговорност. Размерът на наложеното административно наказание на жалбоподателката е в предвидения от закона размер и отговаря в пълна степен на вината и на допуснатото нарушение. Ето защо съдът намира, че следва да потвърди издаденото НП в тази му част като законосъобразно и обосновано.

По отношение на нарушенията по чл. 31, ал. 1, т. 2 от Наредба № 34 от 1999 год. на МТ и чл. 31, ал. 1, т. 8 от Наредба № 34 от 1999 год. на МТ съдът констатира нарушения на процесуалните правила и то от категорията на съществените, които са основание за отмяна на НП, в тази част, поради което няма да се спира на това дали е доказано извършването на описаните в АУАН и НП нарушения от жалбоподателката или не. Както в акта, така и в наказателното постановление, следва изрично да е описано нарушението, както и обстоятелствата, при които е извършено и доказателствата, които го потвърждават. В НП следва да бъдат посочени и точно законовите разпоредби, които са били нарушени, т.е. описаното деяние следва да може да се подведе под конкретна правна норма, съдържаща състав на административно нарушение. Следва съгласно разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН да има единство между описанието на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено и законните разпоредби, които са

били нарушени.

По отношение на нарушението по чл. 31, ал. 1, т. 2 от Наредба № 34 от 1999 год. на МТ и в акта, и в НП е посочено, че нарушението се изразява в това, че водачът извършва таксиметров превоз, като при проверката е без удостоверение „Водач на лек таксиметров автомобил“. Съгласно цитираната разпоредба водачът на таксиметров автомобил при поискване от контролните органи да представи валидно удостоверение за техническа изправност и знак за техническа изправност, издаден по реда на Наредба № Н-32 от 2011 год. за периодични прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства. Следователно е налице несъответствие на между описанието на нарушението и дадената му правна квалификация, което води до неяснота относно приетото от административнонаказващия орган нарушение.

По отношение на нарушението по чл. 31, ал. 1, т. 8 от Наредба № 34 от 1999 год. на МТ, и в акта, и в НП е посочено, че нарушението се изразява в това, че водачът не може да представи Удостоверение за психологическа годност. Съдът констатира, че в Наредба № 34 от 1999 год. на МТ законодателят е посочил в чл. 31, ал. 1 само три точки и няма т. 8, т.е. няма такава разпоредба - чл. 31, ал. 1, т. 8. Ето защо съдът намира, че липсва квалификация на нарушението в акта и в НП, доколкото не са посочени конкретните нарушения от жалбоподателката разпоредби на посочената наредба, което води до неяснота относно приетото от административнонаказващия орган нарушение.

Несъответствието на нарушението с дадената му квалификация, както и липсата на конкретна правна норма нарушена от жалбоподателя в акта и в НП, води до незаконосъобразност на издаденото НП, в тази му част, тъй като се нарушава правото на жалбоподателката да знае основанието за наложеното ѝ наказание и да организира спрямо това адекватно своята защита. Разпоредбата на чл. 57 от ЗАНН е императивна, тъй като осигурява правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, в чието съдържание се включва и правото му да знае точно какво административно нарушение се твърди, че е извършил, за да може да организира защитата си в пълен обем. Административнонаказващият орган следвало да спазва всички изисквания на нормите на ЗАНН, включително и чл.

57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН, като неспазването на това изискване води до незаконосъобразност на наказателното постановление и същото следва да бъде отменено, в тази част по отношение на нарушенията на чл. 31, ал. 1, т. 2 от Наредба № 34 от 1999 год. на МТ и чл. 31, ал. 1, т. 8 от Наредба № 34 от 06.12.1999 год. на МТ само на това процесуално основание, без да се разглежда спорът по същество.

В настоящия случай своевременно се явява искането на въззиваемата страна за присъждане на разноски във вид на юрисконсултско възнаграждение и същите следва да се възложат в тежест на жалбоподателката. Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН в полза на учреждението или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер на, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. В ал. 5 на чл. 63д от ЗАНН е посочено, че в случаите по ал. 3 и 4 размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Разпоредбата на чл. 37, ал. 1 от ЗПП предвижда, че заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП, а съгласно разпоредбата на чл. 27е от НЗПП възнаграждението за защита в производствата по ЗАНН е от 80,00 до 150,00 лева. С оглед гореизложеното съдът намира, че следва да определи юрисконсултското възнаграждение в размер на 80,00 лева.

Предвид изложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-0001175 от 23.11.2023 год., издадено от Директора на РД „АА“ – Бургас, *в частта* с което на М. С. Н. с ЕГН ***** от гр. Сливен, е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 200,00 лева на основание чл. 105, ал. 1 от ЗавП за нарушение на чл. 21, ал. 1, т. 11 от Наредба № 34 от 06.12.1999 год. на МТ, като **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-0001175 от 23.11.2023 год., издадено от Директора на РД „АА“ – Бургас, *в частта* с което на М. С.

Н. с ЕГН ***** от гр. Сливен, е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 200,00 лева на основание чл. 105, ал. 1 от ЗАвП за нарушение на чл. 31, ал. 1, т. 2 от Наредба № 34 от 06.12.1999 год. на МТ и административно наказание „Глоба“ в размер на 100,00 лева на основание чл. 93, ал. 2 от ЗАвП за нарушение на чл. 31, ал. 1, т. 8 от Наредба № 34 от 06.12.1999 год. на МТ, като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА М. С. Н. с ЕГН ***** от гр. Сливен да заплати в полза на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – Бургас разноси в размер на 80,00 (осемдесет) лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред СлАС в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____